

[Undervisningsministeren.]

blev uddannet ved RUC, kunne anvendes og ansættes i folkeskolen. For sagen er jo også den, at den eneste normale vej til ansættelse i folkeskolen er uddannelsen på et seminarium, jfr. folkeskolelovens § 23. Alene af den grund var det nødvendigt at fremskaffe en hjemmel, men dette har naturligvis ikke været kernepunktet i min begrundelse for at standse projektet.

Jeg gentager, at det var nødvendigt at fremsætte et lovforslag om folkeskolelæreruddannelsen ved RUC, hvis denne uddannelse skulle finde sted dér. Regeringen har ikke ønsket at fremsætte dette lovforslag.

Begrundelsen for vores afgørelse skal, ud over hvad jeg allerede har sagt, findes i det syn, som jeg har på den 2-årige basisuddannelse ved RUC. Selvfølgelig kender jeg den ikke på første hånd, det er der ingen af os her i tinget der gør, for så skulle man følge det daglige arbejde time for time, men her deler vi alle samme kår. Jeg har efter bedste evne forsøgt at skaffe mig kendskab til det, der foregår, før vores afgørelse blev truffet, og det er min opfattelse, at denne basisuddannelse, som jeg ved er et forsøg og noget ganske nyt i det danske uddannelses-system, ikke har haft den bredde og den alsidighed, som jeg mener må være rimelig for at kunne danne basis for en overbygning til en folkeskolelæreruddannelse. Her skal man huske på, at hele uddannelsen i alt skulle vare 3½ år, og da basisuddannelsen er normeret til 2 år, er der kun 1½ år tilbage til den egentlige læreruddannelse.

Det kunne måske have været tilstrækkeligt, hvis basisuddannelsen havde været bredere og mere alsidig, og hvis den havde været vendt imod den folkeskole, som de kommende lærere skulle virke i, men ud fra de rapporter, som har været tilgængelige for mig om arbejdet på RUC, har jeg ikke kunnet overbevise om, at basisuddannelsen var et tilstrækkelig lødigt grundlag at etablere overbygningen på. Situationen er her, at vi må tage den 2-årige basisuddannelse, som den er, jfr. bekendtgørelsen herom, og kun i overbygningen kan aftagerne stille kravene med hensyn til relevans til det kommende arbejde.

Foruden den nævnte manglende alsidighed og bredde har det også været min opfattelse, at basisuddannelsen har manglet en

del i det, som man kalder faglig substans. Det er sværere at definere helt præcist, fordi basisuddannelserne netop ikke er fagligt styrede, men problemorienterede, og det bliver nemt en diskussion om pædagogiske opfattelser. Men det er altså min mening og min opfattelse, at basisuddannelsen, sådansom jeg har iagttaget den, ikke har haft et tilstrækkelig fagligt indhold. Det er en opfattelse, som jeg ikke er alene om at have, idet jeg ved læsning af RUC-Nyt også har kunnet konstatere, at lærere ved centeret — og her tænker jeg ikke blot på hr. Erling Olsen, men også på andre — har givet udtryk for de samme tanker.

Hvad jeg her har sagt, kan sammenfattes i dette, at det er min mening, at basisuddannelsen simpelt hen ikke har været kvalitativt tilfredsstillende som grundlag for en folkeskolelæreruddannelse. Hermed har jeg ikke sagt, at den ikke kan blive det, for det er da indlysende, at man første gang man sætter så stort et forsøg i gang, også må gøre en række negative erfaringer, som senere kan nyttiggøres i positiv retning, men jeg finder det blot ikke forsvarligt på nuværende tidspunkt at lade et så usikkert forsøg danne grundlag for en læreruddannelse med 1½ års overbygning. Det er mit håb, at jeg med denne redegørelse har besvaret de stillede spørgsmål, og det er også mit håb, at jeg må have fjernet de misforståelser, som har været omkring denne sag.

Selvfølgelig har afgørelsen været en skuffelse for de implicerede studerende. Derfor har det også været regeringen magtpåliggende, at det utilstrækkelige forsøgsgrundlag ikke skulle gå ud over de studerende, og derfor har ministeriet sørget for, at der blev tilbudt de pågældende, der skulle ønske at uddanne sig til folkeskolelærere, en 2-årig overbygning på et seminarium, hvis de virkelig ønskede at blive folkeskolelærere. Beslutningen er truffet af hensyn til folkeskolen, af hensyn til dens elever og af hensyn til de forældre, der sender deres børn til folkeskolen. Det er jo af hensyn til skolen og af hensyn til eleverne og forældrene, at vi uddanner lærere. Vi skal passe på ikke at flytte problemerne hen, hvor de kun tilsyneladende findes. Vi skal løse dem dér, hvor de reelt findes. I denne sag har man hørt meget lidt om skolen og dens elever og elevernes forældre, men til gengæld har man hørt